

Sygnatura akt I C 101/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Ł., dnia 24 czerwca 2015 r.

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Marcin Sumiński

Protokolant:st. sekr. sąd. Mariola Kroczyńska

po rozpoznaniu w dniu 10 czerwca 2015 r. w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa K. B.

przeciwko Skarb Państwa Wojewoda (...)

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego Skarbu Państwa – Wojewody (...) na rzecz powoda K. B. kwotę 14.400 (czternaście tysięcy czterysta) złotych z ustawowymi odsetkami:

a) od kwoty 12.000 (dwanaście tysięcy) złotych od dnia 25 lutego 2015 roku do dnia zapłaty,

b) od kwoty 2.400 (dwa tysiące czterysta) złotych od dnia 11 czerwca 2015 roku do dnia zapłaty,

2. o kosztach procesu orzeka na podstawie art. 98 par. 1 i 3 k.p.c. i ustalając, że powód wygrał proces w całości, szczegółowe ich rozliczenie pozostawia do rozstrzygnięcia referendarzowi sądowemu.

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 3 lutego 2015 r. skierowanym przeciwko Skarbowi Państwa - Wojewodzie (...) w Ł. powód K. B. wniósł o zasądzenie kwoty 12. 000 zł. tytułem utraconej wskutek wirusowego zapalenia wątroby typu C nagrody jubileuszowej, którą powód otrzymałby kontynuując zatrudnienie u dotychczasowego pracodawcy (pозew - k. 2-3).

W odpowiedzi na pozew strona pozwana nie uznała powództwa i wniosła o jego oddalenie podnosząc jednocześnie, iż „nie kwestionuje sposoby wyliczenia nagrody jubileuszowej powoda, który jest zgodny z załączonym do pozwu Zakładowym Układem Zbiorowym dla pracowników (...)”. Pozwany stwierdził jednakże, że nie dysponuje dokumentami potwierdzającymi czy u pracodawcy powoda nadal istnieje stanowisko pracy, jakie zajmował powód. (odpowiedź na pozew - k. 20).

Pismem z dnia 10 czerwca 2015 roku pełnomocnik powoda wniósł o zasądzenie kwoty 14. 400 zł oraz odsetek od rozszerzonej kwoty 2. 400 zł od dnia 11 czerwca 2015 roku. (pismo pełnomocnika powoda - k. 38).

Sąd ustalił, co następuje:

Zapadłym w dniu 26 czerwca 2002r. wyrokiem w sprawie II C 66/00 Sąd Okręgowy w Łodzi obok zasądzonej na rzecz powoda renty wyrównawczej ustalił nadto, iż strona pozwana ponosi odpowiedzialność za dalsze następstwa mogące wyniknąć u powoda w związku z wirusowym zapaleniem wątroby typu C. We wskazanym wyżej zakresie wyrok powyższy uprawomocnił się. Podstawę rozstrzygnięcia Sądu stanowiło ustalenie, iż do roku 2000 powód zatrudniony był w (...) - (...) na stanowisku kontrolera technicznego, utrata zaś powyższego zatrudnienia spowodowana została

zakażeniem powoda wirusowym zapaleniem wątroby typu C, do jakiego doszło w roku 1995 w trakcie pobytu powoda w placówce służby zdrowia stanowiącej jednostkę budżetową pozwanego Skarbu Państwa (dowód - akta sprawy II C 291/03 Sądu Okręgowego w Łodzi przywołane w uzasadnieniu sprawy I C 516/06).

W (...) - (...) powód zatrudniony był od dnia 1 września 1974r. Pracował tam nieprzerwanie od 15 roku życia aż do czasu uzyskania świadczeń związanych z zachorowaniem na wirusowe zapalenie wątroby. W końcowym okresie swojego zatrudnienia powód był zatrudniony przez (...) jako mający uprawnienia do dokonywania kontroli stanu technicznego pojazdów. Przez cały okres pracy powód awansował, powierzano mu coraz bardziej samodzielne obowiązki, cieszył się dobrą opinią w pracy; był też przewodniczącym związku zawodowego. (zeznania powoda k. 40)

W przypadku kontynuowania zatrudnienia u dotychczasowego pracodawcy we wrześniu 2014r. powód uzyskałby prawo do wypłacanej przez tego pracodawcę nagrody jubileuszowej, której wysokość obliczano w oparciu o wynagrodzenie z trzech miesięcy poprzedzających nabycie prawa do niej. W przypadku osób mogących - tak jak powód - wykazać się czterdziestoletnim stażem pracy nagrodę tę obliczano jako 600% podstawy wymiaru (zeznania powoda k. 40, postanowienia zakładowego układu zbiorowego pracy w (...) - k. 10 - 11).

W 2014 roku, kiedy to powód uzyskałby prawo do nagrody jubileuszowej, pracownik zatrudniony przez (...) na stanowisku kontrolera technicznego o porównywalnym do powoda stażu pracy 36 lat zarabiał netto w okresie od czerwca 2014 roku do sierpnia 2014 roku średnią pensję w wysokości 2. 183 zł a drugi z 46 - letnim stażem pracy w wysokości 2. 479 zł. (pismo (...) (...) k. 33).

Wyrokiem z dnia 29 listopada 2007 roku w sprawie I C 516/06 Sąd Rejonowy dla Łodzi - Śródmieścia w Łodzi zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 6. 813, 68 zł tytułem nagrody jubileuszowej za 30 lat pracy (k. 92 załączonych akt I C 516/06 - wyrok).

Pismem doręczonym pozwanemu najpóźniej w dniu 30 października 2014 roku pełnomocnik powoda zwrócił się do strony pozwanej z żądaniem wypłaty gratyfikacji rocznej w kwocie 15. 000 zł. Strona pozwana odmówiła zaspokojenia roszczeń powoda (k. 9 - pismo (...)).

Sąd zważył, co następuje:

Jak wynika z poczynionych w sprawie ustaleń, odpowiedzialność pozwanego za ewentualne dalsze następstwa przebytego przez powoda wirusowego zakażenia wątroby typu C ustalona została prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 26 czerwca 2002r. w sprawie II C 66/00. Stosownie do art. 365 § 1 k.c. orzeczeniem takim związane są nie tylko strony, ale także inne sądy. Pozwala to na przyjęcie, iż w niniejszym postępowaniu pozwany nie może kwestionować zasady ciężącego na nim obowiązku odszkodowawczego. Jak stanowi jednocześnie przepis art. 361 § 2 k. c., obowiązek ten obejmuje zarówno poniesione przez poszkodowanego straty, jak i korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono. Stwierdzić należy, iż w świetle ustalonego w sprawie stanu faktycznego przepis powyższy upoważnia powoda do domagania się wynagrodzenia szkody poniesionej przez niego w wyniku utraty nagrody jubileuszowej. Wbrew jednocześnie stanowisku strony pozwanej, brak jest podstaw do zakwestionowania prawdopodobieństwa uzyskania przez powoda nagrody jubileuszowej w przypadku, gdyby nie miało miejsce zakażenie wirusowym zapaleniem wątroby typu C.

Odnosząc się do powyższego zarzutu stwierdzić należy w szczególności, iż strona pozwana w dalszym ciągu wypłaca powodowi rentę rekompensującą utracone zarobki powoda. Renta taka także jest formą wynagrodzenia szkody polegającej na utracie korzyści, które powód osiągnąłby gdyby nie fakt jego zakażenia. Wypłacając powodowi nieprzerwanie powyższą rentę aż do chwili obecnej pozwany nie powoływał się jednocześnie nigdy na prawdopodobieństwo wystąpienia jakichkolwiek zdarzeń, które w związku na przykład z prawdopodobną przedwczesną utratą zatrudnienia skutkowałyby jednocześnie wygaśnięciem prawa do świadczeń należnych ze stosunku pracy. Stwierdzić należy, iż stosownie do art. 6 k.c., ciężar udowodnienia prawdopodobieństwa takich właśnie zdarzeń spoczywał na stronie pozwanej, jako tej, która ze zdarzeń tych wywodziła ewentualne skutki prawne. Dowód taki nie tylko jednak nie został przeprowadzony; nie wskazano nawet na zwiększone prawdopodobieństwo

wystąpienia jakichkolwiek okoliczności, które skutkować miałyby przerwaniem ciągłości zatrudnienia przed nabyciem prawa do nagrody jubileuszowej. Poczynione w sprawie ustalenia, wedle których powód aż do czasu utraty zdolności do pracy w latach 2000-ych nieprzerwanie od września 1974r. zatrudniony był w tym samym zakładzie pracy, jak również, iż do tej pory w (...) są zatrudniani pracownicy na stanowisku kontrolera technicznego, pozwalają uznać za wysoce prawdopodobne, iż w podobny sposób potoczyłoby się również życie zawodowe powoda i on także - gdyby nie fakt zakażenia wirusem C - kontynuowałby pracę u tego samego pracodawcy na stanowisku nie niższym od dotychczasowego aż do przejścia na emeryturę. Czynnikiem dodatkowo jeszcze potwierdzającym prawdopodobieństwo przedstawionej prognozy jest fakt korzystania przez powoda ze wzmożonej ochrony trwałości stosunku pracy z racji kierowania przezeń pracami związku zawodowego i bardzo dobra opinia powoda w miejscu pracy.

Mając na uwadze fakt, iż strona pozwana nie kwestionowała sposobu wyliczenia nagrody jubileuszowej przez powoda (zresztą podstawą ustalenia dochodzonej równowartości nagrody jubileuszowej były zarobki z okresu trzech miesięcy poprzedzających nabycie prawa do niej) żądanie pozwu uznać należało za zasadne w całości tj. w wysokości 14. 400 zł. Kwota ta zbliżona jest do równowartości średniego wynagrodzenia z owych trzech miesięcy tj. czerwiec, lipiec i sierpień 2014r. dwóch wskazanych przez spółkę (...) pracowników (jeden z 25 letnim stażem pracy osiągający w tym kwartale średnią pensję w wysokości 2. 432 zł a drugi z 46 – letnim osiągający w tym kwartale średnią pensję w wysokości 2. 479 zł. **Przyjmując średnią arytmetyczną pensji tych dwóch najbardziej zbliżonych stażem pracy do powoda pracowników wychodzi kwota ok. 2. 455 zł miesięcznie jako najbardziej prawdopodobną do uzyskiwania przez powoda w ciągu trzech miesięcy przed uzyskaniem prawa do nagrody jubileuszowej.** Sąd zastosował średnią arytmetyczną albowiem powód na pewno zarabiałby więcej niż pracownik z 25 - letnim stażem pracy (miał bowiem 40 lat pracy) a mniej niż pracownik z 46 - letnim stażem pracy.

Uwzględniając powyższe dane średnie wynagrodzenie we wskazanym okresie przyjąć należało na kwotę 2. 455 zł jako podstawę wymiaru nagrody jubileuszowej, co skutkowało uwzględnieniem powództwa w całości (**6x 2. 455 zł = 14. 733 zł**). Orzekając o żądaniu pozwu Sąd jednocześnie uwzględnił zarobki tylko dwóch pracowników, nie zaś trzech wskazanych w piśmie z (...); jak wynika bowiem z informacji udzielonej przez niegdysiejszy zakład pracy powoda, zarobki pracownika z 36 – letnim stażem pracy były w okresie czerwiec – sierpień 2014 roku wyraźnie niższe aniżeli zarobki w tym okresie pracownika z 25 – letnim, czyli aż o 11 lat krótszym, stażem. Analiza zestawienia zarobków owych trzech pracowników pozwala na wniosek, że w okresie tychże kluczowych trzech miesięcy obniżenie zarobków pracownika z 36 - letnim stażem spowodowane musiało być jakimiś nadzwyczajnymi czynnikami w postaci przykładowo korzystania ze zwolnień lekarskich. W styczniu i lutym 2014 roku a także w miesiącach wrzesień, listopad i grudzień 2014 roku pracownik ten uzyskiwał już wyższe zarobki niż osoba z 25 – letnim stażem pracy. Obniżenie jego wynagrodzenia w decydującym o wysokości nagrody jubileuszowej okresie miało zatem charakter wyjątkowy i przejściowy. Tym samym wynagrodzenie pracownika z 36 – letnim stażem pracy w przedmiotowym okresie 2014 roku było niemiernie i nie zostało uwzględnione przez Sąd przy ustalaniu wysokości utraconej nagrody jubileuszowej powoda.

Z powyższych względów należało zasądzić od pozwanego na rzecz powoda dochodzoną kwotę 14. 400 zł (niższą od wyliczonej wyżej hipotetycznej szkody w wysokości 14. 733 zł) tytułem utraconej nagrody jubileuszowej.

Mając na uwadze fakt, iż w piśmie doręczonym pozwanemu najpóźniej w dniu 3 listopada 2014 roku (k. 9) powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 15. 000 zł tytułem nagrody jubileuszowej, pozwany pozostaje w opóźnieniu z zapłatą tej sumy od dnia następnego czyli od 4 listopada 2014 roku. Wobec tego, na podstawie art. 481 § 1 k. c. należało zasądzić odsetki od dni wskazanych przez powoda tj. od kwoty 12. 000 zł od dnia 25 lutego 2015 roku, zaś od kwoty 2. 400 zł od dnia 11 czerwca 2015 roku.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 par. 1 i 3 k. p. c. pozostawiając szczegółowe ich rozliczenie do rozstrzygnięcia referendarzowi sądowemu.